

دروغ دیگری از پاکستانی ها

اخيراً نشریه انتی وار (Anti war) مطلبی را باساز گزارش وزارت دارایی (مالیه) پاکستان به نشر سپرده که توسط خبر نگار نشریه مذکور (سردار اسکندر شاهین) ترتیب شده است.

باید قبلاً بعرض برسانم که این مطلب را به این منظور برای شما خواننده های گرامی بر گزیدم که با مرور آن، یکبار دیگر به اصل ماهیت فریبکارانه حکومت مداران پاکستانی در امور سیاسی و تبلیغاتی پی بریم و ببینیم که مقام های آن کشور در چه زمان، از چه ابزار و در چه مواردی به سود خویش استفاده میکنند؟

در گزارش وزارت دارایی پاکستان آمده که: " پاکستان ظرف سیزده سال اخیر و در جنگ علیه تروریسم، بگونه مستقیم و غیر مستقیم، مبلغ یکصد و دو اعشاریه پنجاه و یک میلیارد دالر، معادل مبلغ هشت هزار و دوصد و شصت و چهار اعشاریه چهار میلیارد روپیه به مصرف رسانیده است."

در این گزارش همچنان علاوه شده که " پاکستان ظرف تنها دو سال (2013 و 2014 م) وجه بیست و چهار اعشاریه هشتاد و شش میلیارد دالر را از دست داده است."

در جای دیگری از این گزارش آمده که " زد و خورد ها و ناامنی ها در افغانستان موجب شده که نه تنها سیل مهاجرین بخاک پاکستان سرازیر شود، بلکه وضع اقتصادی این کشور نیز آشفته گردد. و همچنان وضعیت بد افغانستان، حملات تروریستی بخاک پاکستان را افزایش داده و باعث قتل شهروندان این کشور شده است."

خواننده گان و هموطنان گرامی! شما در لابه لای این گزارش وزارت دارایی پاکستان فریبکاری، دغلبازی، کذب و اتهام زنی و نقاط منحرف کننده ای را در می یابید که بگونه بسیار ماهرانه در متن گنجانیده شده است و از جمله، به نکات آتی توجه شود:

1- برخی از گزارشهای مقام های امریکایی تا حال حاکی از آن بوده که این کشور ظرف سیزده سال اخیر در افغانستان، حدود یکصد میلیارد دالر بمصرف رسانیده است. این درحالیکه اکنون پاکستانیها ادعا دارند که " در جنگ ضد تروریسم"، مبلغ یکصد و دو میلیارد دالر خرچ کرده اند. یعنی دو

میلیارد دالر بیشتر از بزرگترین قدرت مالی و نظامی جهان. اولاً باید از مقام های دروغ پرداز پاکستانی پرسید که اینهمه پول گزاف را از کجا بدست آوردید که " درجنگ ضد تروریسم" بمصرف رسا نیدید؟ باز اگر چنین مقدار معتنا به پول در پاکستان و آنهم بر ضد تروریسم بکار گرفته میشد، یقیناً امروز مردم افغانستان و پاکستان شاهد یک محیط مبرا از جنگ و جنایت تروریستی می بودند. و الا، اگر این مقدار پول را مقام های فاسد پاکستانی " بصورت مستقیم و غیر مستقیم " حیف و میل کرده باشند، این چه ربطی به مبارزه علیه تروریسم خواهد داشت؟

دوماً، باید از این فریبکاران عصر پرسید که آیا سیاست ها، برنامه ها و اقدامات خصمانه، تروریستی و استعماری حکومت پاکستان ظرف سالهای پسین موجب در همی اوضاع افغانستان شده یا برعکس آن؟ آیا همه دولتها و مردم جهان آگاهی ندارند که افغانستان با مردم مظلوم آن، قربانی تروریست پروری های حکومت ملکی و نظامی پاکستان شده است؟

سوماً، باید سوال کرد که آیا انتشار این گزارش، آنهم در چنین یک موقع خاص، دقیقاً بخاطر فریب افکار عامه، اتهام زنی بجانب افغانستان و تگدی ماهرانه از امریکا نیست؟

چهارم، آنگاه که ادعا میشود پاکستان تنها ظرف دو سال (2013 و 2014 م) مبلغ بیست و چهار میلیارد دالر گویا در راه مبارزه با تروریسم به مصرف رسا نده، خود از جمله دروغ های شاخدار بحساب می رود؛ زیرا صرف نظر از سایر دلایل، سال 2014 میلادی هنوز در ماه های نیمه خود قرار داشته ششماه دیگر به فرجام آن باقیمانده است. پس چطور ممکن است شش ماه را بجای تمام سال را در بخش مصارف محاسبه نمود؟ باز، وجه بیست و چهار میلیارد دالر امریکایی پول اندکی نیست که وضعیت اقتصاد بیمار پاکستان توان پرداخت آنرا ظرف " دو سال " داشته باشد.

تا آنجا که گزارشهای جانب امریکا افشا نموده است، آن کشور، مخارج لشکر کشی های دروغین پاکستان به مناطق قبایلی را هم (غالباً در هر ماه) مبلغ هشتاد ملیون دالر می پردازد و باز هم باسناد اسناد منتشر شده، ایالات متحده امریکا از سال 2001 تا کنون بیشتر از ده میلیارد دالربه رهبران حکومت پاکستان، بگونه سخاوتمندانه پرداخته است. چنانکه جنرال پرویز مشرف رییس جمهور سابق پاکستان در یک کنفرانس مطبوعاتی در ایالات متحده (پس از زعامت خویش) و در برابر سوال یکی از خبرنگاران گفت: " امریکا این پول را رایگان بمانند پرداخته، بلکه آنرا در برابر خدماتی که انجام داده ایم، به ما تادیه کرده است. "

حال، باید از فریبکاران حکومتی پاکستان پرسید که وقتی هنوز لانه ها و پناهگاه های تروریسم در خاک آن کشور و تحت نظر دقیق شما قرار داشته و شما بجای مبارزه علیه آنها، به پرورش و

نوازش آنان می پردازید، وقتی در برابر خدمات انجام شده ، مزد تان را پیوسته از بودجه سی آی ای گرفته و میگیرید، وقتی مخارج لشکر کشی های نا مؤثر و نمایشی تان به گوشه و کنار مناطق قبایلی را هم امریکا می پردازد، مادام که حتا از صدور عناصر تروریستی به سایر کشورهای جهان، مزد و معاش بدست می آورید، وقتی سوء استفاده های عظیم مالی و فساد اداری در میان ارتش و حکومت شما بیداد میکند، پس این همه شکایت و گله مندی و اتهام زنی بالای همسایه جنگزده و پامال شده چرا؟

سوال دیگری که باید از حکومت مداران پاکستانی پرسید، اینست که هرگاه بپذیریم وجود تروریسم و فعالیتهای تروریستی ، موجب خرابی وضع امنیتی و آشفته گی اوضاع اقتصادی این کشور شده باشد، پس چرا ارتش و مقام های مقتدر پاکستان هنوز هم نمی خواهند بساط چنین تومور خبیثه را برچینند و با برچیدن این بساط نا میمون، نه تنها وضعیت اقتصادی مملکت شان را بهبود بخشند ، بلکه لکه سیاه ننگ و بد نامی بین المللی ناشی از تروریست پروری های خویش را نیز بزدایند؟

قول شاعر در حق این دغلبازان سیاسی چه خوب صدق میکند که فرمود :

به هر شکلی که جامه خواهی، میپوش
من از طرز خرامت می شناسم